

La Parretina

Setmanari humoristich, popular y catalá de bona mena,
 DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llochs de venda de periódichs.
 Encárrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baxos.
 Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—A la santíssima Verge de Montserrat, (poesia) per *B. Ramentol*.—La Tardor, per *Antoni Picarol*.—La campana de la desgracia, (poesia) per *Un Aucell del Priorat*.—Jorn de Maig, (poesia) per *Joseph Novi*.—Lo mal diari, per *Ilime Laucsap*.—A la meva C..., (poesia) per *S. Ximó*.—Llibres.—Lo carboner, (poesia) por *Pela Trunfas*.—Cartes de fora, per *Tonet V. de J. F; J. J. B. y Un Montsolinés*.—Epígrames, per *Pn soldat de Cavalleria de Marina*.—A la vora del foch.—Trenca-closcas.—Correspondencia.

UNA COSSA DE MINISTRE

Tot se 'n anirá á can Pistras, arts, industria, comerç, agricultura, tot menos la fàbrica d' empleats madrilenyos per poguerne enviar encara á Cuba.

Un forner, quin nom omitim, no ha sapigut contestar d'altre modo nostre solt del penúltim número, referent al preu del pá, que donantse de baixa en la subscripció.

Ja sabíam que la veritat desagrada sempre y per aixó tants enemichs compta nostre setmanari. Avuy més que en tot altre temps

Dihent les veritats se perden les amistats.

Pró com LA BARRETINA no es un periódich mercenari ni viu de la soldada de ningú, al revés dels diaris de gran y de petita circulació que dies atrás posaven á n' En Blanco com un drap brut y are xifran en ell no sabem quines esperances y altres coses pel estil, lo desafecte de certes persones no 'ns inclinará may á variar de conducta; ans al contrari, nos encoratja á continuar la nostra tasca contra tot lo que creyem dolent pel interés públich, sempre y quan no se 'ns demostrí que anem equivocats, en qual cas no 's farà esperar la rectificació.

La qüestió del pá es un assumpto capital per les classes menesteroses y es molt digne de que l' Ajuntament hi dediqui atenció preferent.

Si are el treballador te de pagar el pá á 60 y á 53 céntims, ¿de qué 's mantindrà quan la autonomia aranzelaria que En Moret vol concedir á Cuba hagi apagat les calderes de les nostres fàbriques, y plegui els braços de mils y mils de pobres fills de la industria, que no tant sols no tenen cap culpa de que 's llensi á Cuba, com á codiciada presa, á la voracitat dels Estats-porquins, sino que molt al contrari, han sacrificat lo seu benestar y lo que val infinitament més, la vida dels seus fills pera evitarho?

La resposta del gremi dels forners, negant competencia á la Cambra de Comerç, es ridícula y no veyem quin inconvenient hi hauria en que hagués accedit á la proposició que aquella feu á l' Alcalde, de tenir una entrevista.

El difunt Prelat de Mallorca, entre altres dexes de que no 's fa menció, ha llegat 5.000 pecetes als pobres dels pobles, igual quantitat als de la capital y altres mil duros pera amortisar papeletes del Monte de pietat; 350 pecetes á cada convent de monjes de la diócesis y á cada congregació religiosa, y á les de la Caritat y Enseñança.

El Cardenal Sancha al tenir noticia dels desastres de Valencia, sortí de Madrid y está visitant els pobles més damnificats, repartint socorros y oferint fins los seus pectorals al Ajuntament pera véndrels en profit dels desgraciats, si les circumstancies ho exigexen.

La primera societat de segurs sobre la vida, fou creada en 1706 per Tomás Allent, Bisbe de Oxford.

El dia de Totsants quatre missioners católics anaren á la ciutat de Yen-Echeou-Fou, la provincia de Chan-Young, y no lluny del pais nadiu de Confuci á Xina. A la seva arribada els mandarins y els alts funcionaris amohinaren el poble contra 'ls quatre religiosos y á cops els tiraren á terra. Dos d'ells moriren immediatament com á martirs. En quant als seus companys l' un desaparequé y l' altre trová asilo prop d' uns habitants del pais.

Vet aquí un perill que no corran may els apóstols del progrés de la Campana de desgracia, Publicitat y altres paperots que están vociferant sempre contra el Clero.

La Societat Melancólfuga Barcelonesa ha concedit 80 ptas. de premi, al guanyador del concurs cridat per lo humorístich cartell del 10 del present. Tant mateix no ha sigut cosa de bróma.

Renoy, quina agafada á D.ª Publicitat Masona; alaba á n' En Weyler d' un modo fastigós y resulta que avans ne deya totes les pestes: y tot açó li ha posat en solfa La Renaixensa Ja ho diu per xó l' adagi:

Mes aviat s' atrapa un mentider qu' un coix.

***

Si l' nostre Ajuntament fos una corporació, no de polítichs, los proposariam una cosa que probablement estalviaria un xich de feyna á n' als enterra-morts.

Donchs, se tracta d' un sistema nou de dipòsits de quisca, ab uns sifons especials que treuen l' aygua tan clara que qualsevol senyoreta, per fina que siga, pot béuren.

Are com are casi be tothom, sobre tot á l' enxanxe, tira tota la comuna á les clavegueres y per xó gosém los vehins de tan agradables perfums, y 'l que no ho fá es perque es un ximple d' aquells qu' encara creuen un deber cumplir les lleys, puix la ca... els costa casi á pes de plom.

Tornant á lo que deyem, aquell sistema de sifon es sumament sa, perque l' dipòsit resta herméticamente tapat y la estracció de la mer... sols deu ferse de molt de temps, y com es macissa no costa diners á n' el propietari y serveix en gran manera pels camps Veyam donchs, com nostra corporació municipal dona facilitats als propietaris per implantarho, fentlos franch de permisos per les obres que 's fassan en aquet sentit y posant d' altra banda en compliment la lley municipal que obliga á tindre la mercaderia dita, ben depositada.

***

Si l' Ajuntament, la Diputació y demás corporacions y totes les persones decentes no 's posan de la banda de nostres mestres, y recavan de Madrid la derogació de la infcua lley ó tiranía que obliga als mestres de primeres lletres á anar á fer oposicions á Madrid per les places de 2000 pecetes per amunt y treu á concurs los restants, d' aquí molts poch anys s' haurá de tancar la Escola normal de Barcelona y en tot Catalunya no hi haurá un mestre catalá.

Açó no son exageracions. Mireu ja lo que passa de des que regeix aquesta lley, que fa molt poch temps. Tots los que han vingut per concurs son recomanats de Madrid, y 'ls que s' han endut les oposicions lo mateix, y axis será sempre, com es en tot.

Madrid es la desgracia d' aquesta pobra Espanya, Madrid es un cau de ganduls y pillets que 'ls uns exercint de polítichs y 'ls altres amarrats als polítichs, se repartexen la Espanya sembrant arreu flamenquisme y pilleria, privant les iniciatives particulars y eliminant y fent servir d' estaquirotos á Diputacions y Ajuntaments.

Lo que 's fa ab los mestres es una infamia y qui no fa lo que deu per ampararlos es un fill bort de la terra que l' escupí á flor.

***

Un redactor del simpátich pesseté lo Ciero, ha pescat una poma de casa la ciutat. Molt be, molt be; d' alguna cosa ha de servir lo dir mal dels catalans y desmoralisarlos de pas.

Lo nostre Ajuntament n' es decidit protector d' aquesta mena de gent, ó sino, aneu corrent á la Casa Gran y veuréu, comensant pel mes gros, l' andaluz secretari y acabant per l' últim burot, veyam si trovareu gayre gent de la terra.

Y 'ls que hi quedan ja 'ls aniran jubilant encare que no tingan la edat.

***

Concedint á Cuba la autonomia aranzelaria perdém completament el mercat.

De modo y de manera que de naltres, allí, no hi haurá res més que un hospital pels soldats que hi tindrem per conservar la Soberania.

¡Magnífich, D. Quijote de la Mancha!

A la santíssima Verge de Montserrat.

Excelsa patrona de la pátria mia Verge adorada, pels bons catalans de bon cór jo us prego, Santa Verge pia perquè retornen, les glories de avans.

Vos que sempre fóreu, la santa senyera que per tot guiava 'l poble catalá, portant vostre imatge en nostra bandera, Comptats y Reyalmes, varem conquistá

Mes allavores, Regina amorosa lo vostre sant nom, sempre era invocat, tots veyan en Vos, la mare carinyosa que vetlla pels fills, des l' alt Monserrat.

Y Vos complascuda d' estimació tanta féreu de aqueix poble, una gran nació que per tot hont duya vostre imatge santa, per tot triumfava lo barrat penó.

Poderosa armada allavores ienfam, nobles arts y ciencias, sapientíssims rsys; que ab fé conquistavam tot lo que voliam, tothom respectava nostres sabies lleys.

Y tot á vos Verge, á Vos se devia que sempre siguéreu lo clar resplendor, l' aubada gloriosa, que anuncia 'l nou día y ab sa llum escampa maternal amor.

¿Perqué mare mia, vegé eclipsada la llum de sa gloria, aquest poble brau?
¿Perqué deturareu sa ardent volada dexant que un francés lo fes son esclau?

Mes ¡ay! perdonaume, Reyna catalana, quan Vos consentíreu, sabeu pel que fou, potser vau provar si la fé cristana tindria per guía, tot sofrint dur jou.

Pro la patria mia, encar sab mantindre costúms y tradicions, de son bell passat molts de sos fills somnian, d' ella hermós pervindre lo día que renaixi la seua llibertat.

Y eix hermós pervindre, en vostres mans está reyna soberana de la terra y cel lo día que vulgue el poble catalá tornar á ser lliure, brau, noble y fidel.

Lo jorn que al cel brille l' astre de la gloria que dongui á la patria, freschs y novells llors, Vos presidireu, nostra gran historia com reyna y senyora dels catalans cors.

Y mentres tant Verge, carinyosa mare, vetllau á eixa terra y á sos nobles fills, com sb son pervindre ne somnia encare lliuréula are y sempre dels majors perills.

Verge moreneta, d' eix Principat guía, vetllau per ell sempre, des del Montserrat, feu que arribi prompte lo benhaurat dia que torni á tenirne. furs y llibertat

B. RAMENTOL

LA TARDOR

Sembla ahir, que les aus me despertavan ab son mormoleix de festa, saltirenojant per les torretes, plenes de flors, de ma finestra! Sembla ahir, que alats salteris rossejavan pel camp de rostoll, cercant quelcom pera nudrir son petitet cos, internantse dins l' espessa arbreda, no perdentse may, com si la natura no tingués per ells cap secret!

Los recorts d' aquells dies venen á ma memoria. Dexéu que somihi.

Los primers raigs de sol, soptan á una munió de pobles, envollats encara ab una atmósfera fresca, endolcida ab la flayre del romani, de la violeta, del espigol y altres flors silvestres.

Les aus que encisades ab eix perfum, s' oblidavan de donar l' adeu als estels, al veurer los primers rulls del sol, estiran una ala... l' altre... allargan lo coll, alsan lo cap y comensan un be de Deu de melodies á son Criador.

Surten los pagesos á sos quefers, y poch après, les camparoles deixan sentir per l' encontrada, valls y montanyes, les melodioses notes, de balades interessans, de corrandes enciseres y cançons boniques.

***

¡Tot es trist!
Sembla que la festa dels morts, ha marcat son

sagell de tristesa en tot lo que ans era rialler, portant ensemps penuria als pobres y cadarns als rics.

Los aucellets de vistós plomatge y de ayros cós han desaparegut, y ja sols per los rostos de les montanyes y per les ubagues s' hi veuen algun qu' altre poruch conill, y alguna que altre corredora llebra fugint del lladruch dels cans junt ab lo rodar de fulles seques.

De tant en tant, alguna oraneta creuha l' espay, brunzenta com una fletxa y ¡ay! que es trist pressagi véurerlas arrant de terra.

* * *

¡Agost! ¡Agost! Si jo pogués tornarte.

Quin goig, aquells daurats rahims, que axugan la set del cassador, cansat de matar aucells ¡los hermosos y cantayres aucells!

Are les vinyes fan llástima, tot son piles de pampols sechs en los arrecers dels marges; les argelagues ja tenen apilades ses puntes, los pins que ans verdejavan prop les vinyes y coronavan los cims de les serres se marcejan.

¡Tot es trist!

Sols los garrofers sempre carregats de fruyt se veuen de tant en tant, y les oliveres de redona copa, qual fruyt se confon ab les fulles trauen la monotonía de les llargues rangleres de ceps, y semblan en la fantasia del visitant, vivents que vetllan un camp de morts.

¡Tot es trist!

* * *

Lo sol se pon, y al enllá, s' ovira la punta negra de un nuvol, al qui 'ls pagesos temen. Brunzentes les aus passen son pit de fi plomatge per sobre la rasposa terra.

Lo nuvol congriat á garbí, ja extent mes la negror, espanta 'l sol que li envia son últim raig y s' allunya.

¡Tot queda negre! ¡Tot trist!

En son si lo nuvol guarda verinosos llampechs de mortal ferida, esgarrafosos trons que no dexarán dormir la maynada, y pedra que destrossará la cullita de garrofes y farà una solada de olives que sols se 'n gaudirà la matexa terra.

Qui diu que la tempesta caura aquí, qui diu que passarà de llarch, mes la campana de la ermita tocada per una piadosa ánima, anima 'ls cors á pregar... y mes d' una mare y d' una esposa, encesos los ciris del monument, pregan ab fé viva al Deu de les misericordies...

La tempesta ha passat. Aquella campana que reuni 'l Sometent y derrotá 'l francés, també ha reunit are la veu de tots els fiels, y, l' ha feta arribar fins al cel derrotant la temible tempesta.

Aprés tot torna á quedar igual.

La esperança de la Primavera anima, mes ans ha de venir l' Hivern, encara mes trist.

ANTONI PICARÓL.

LA CAMPANA DE LA DESGRACIA

FAULA

Hi havia una vegada una Campana que sols tocava un cop cada setmana, ab repich tan estrany, y sens compás, que no se la podia escoltar pás; y encar lo mes estrany qu' ella tenia que feya caure 'l pel a qui lo ohía. Un día, 'ls que 'n podriam di esquilats, de sentir la Campana bo y pelats al amo van anar de la Campana, queixantse d' estar tots sense la llana, y van trobá que 'l tuno s' enriquía ab perrucas de 'ls ruchs qu' alli tenia, y anava aquella gent desenganyada á ferli pagá cara la jugada; quan un jove pelut ab cara fina diu, jo ho vull arreglá ab ma barretina. Pujá cada vuyt dies dalt la torre y apretá á la Campana cops de gorra; y un cop va estar calenta, ben ventada, la van sentir molt poch y ja escardada; y 'l poble molt content, ab molta gracia l' hi vá doná 'l bon nóm de la desgracia. Eixa faula vol dirte, lector meu, que acostuma á fer fret per Sant. Andreu.

UN AUCELL DEL PRIORAT.

JORN DE MAIG

Despunta l' alba,
brilla lo sol.
ja 's deixondeja
lo rossinyol.
Per l' ayre passen
ricas olors,
que las escampan
bonicas flors.

Es de Maig, rica diada
que alegria dona al cor;
es de Maig, la matinada
la que inspira més amor.

De flor en flor ne vola
papallona ab arrogancia,
que á la floreta roba
la encisadora fragancia.

Cantan los aucellets
dintre la verda enramada,
y dels seus petits pollets,
surt la lloca rodejada.

En lo prat hi ha cantant
una hermosa pageseta
que gentil va pasturant
un anyell y una cabreta.

N' ha trovat á l' aymador.
Los aucells dins l' enramada
replegan paraulas d' amor
de parella enamorada.

Llensan las flors, son perfúm,
apunta l' alba adornada,
lo celatje es plé de llum
y resta la brisa embaumada.

Es de Maig, rica diada
que alegria dona al cor;
es de Maig, la matinada
la que inspira més amor.

JOSEPH NOVI.

LO MAL DIARI

Qüento.

—¿Un qüento 'm demanavas?...
Aquí el tens!... Més feste cárrech
que ab los qüentos se solen dir
les veritats.

Diu que un jorn lo diable estava sentat al redós de la margenada de una montanya que se alsava alterosa formant com capsalera de una frondosa vall, en mitg de la qual s' hi veyá blanquejar una grandiosa ciutat, ab ses cúpules, campanars y monuments aisats per les mans de la religió y del treball.

Aquella ciutat era la més morigerada, la més pacífica, la més treballadora, y, per dirho ab una sola paraula, la de més bones costums de tota la terra.

Feya molt vent (que sempre que lo diable camina per sobre de la terra n' acostuma fer) y per xo hem dit que estava á redós d' un marge tot amohinat, tot cavilós, barrinantse lo cap y refilantse les banyes, y després d' haverse comptat detingudament tots los pels haguts y per haver en sa asquerosa qua, tot sol, entre si y mitg aburrit, se preguntava, fent castells enlayre, envejós com se sentia del benestar d' aquella florent capital.

—¿Quina n farás pera ficarhi la calumnia, esca qu' es de totes les passións, en mitg de aquesta gent?... Has procurat per medi de tots los teus ardis y tramoyes fértels teus, y per cap costat ni de cap de les maneres has pogut lograrho y axó constituheix per tú una vergonya...

Y tot fent ratlles á terra ab sa forca de cinch pues, li va acudir tot d' una, com una escopetada, una idea com totes les seves diabólica y com á tal no cal dir si dolenta, y llensant una sardónica rialla, seguí parlant entre éll:

—¿Qui sab si hi fessis anar un dels teus é hi fundés un de aquests paperots, plens de mentides, calumnies, dibuxos lliures, idees carnals y totes les demás bruticies y males herbes?...

Y tornant á esclafir la rialla xorca s' alsá, com

un mal esperit qu' era, y gambant camps á través aná á donar ses ordres maléfiques pera posar fil á l' agulla cusidora de ses males obres y fundar lo mal Diari...

¿Y qué va resultarne?... Avuy aquell poble, ans de tan bones costúms, s' ha convertit ab un áscó de passións de tota mena que si tenen nom no 'l tenen pas bonich y viu pobre, barallat, esclau y embrutit.

Aixís donchs, amich meu, cal fer guerra a mort als dolents y mals diaris; quan altre no, per ésser fundats per lo diable, lo major enemich de nostres felicitats.

ILINE LAUCSAP.

A LA MEVA C...

L' estimo, l' adoro,
la vull aprop meu,
de tant que jo l' aymo
no se 'l cor que sent.
Que hermosa. que rica
y que guapa és,
com mes me la miro
m' agrada molt més.
Si surto de casa,
junts solem sortir,
si vaig al teatro
hi vé ella ab mí.
Ella á mí m' honora,
y pot ser cap més
jo ne trovaria
que á n' ella semblés.
Tothom ne te enveja,
á tots els sap greu
que jo, siga l' amo
d' aquell be de Deu.
N' hi há que fins ara
hasta n' han ofert
cantitats crescudes
per lo que ella es.
Pero de cap modo
may han alcansat,
poguer ser los amos
de ma propietat.

Lector ó lectora,
no 't vull fer rumiar:
es una Corbata
que 'm vareig comprar,
y sempre, á tota hora
quant surto de casa
la solo portar.

S. XIUÓ

LLIBRES

Del actiu escriptor D. Francisco Antich é Izaquirre, hem rebut aquesta vegada una novela ab lo títol de «Luz Fernández». No cal dir que está escrita en llengua forastera, prou ho denuncian les lletres finals de son nom.

Aixís y tot, está escrita ab bona intenció, bastanta facilitat y 's llegeix ab interés crexent. Si 'ls literats hi troben certes incorreccions d' estil y si no pertany á la escola y gustos d' última moda... son pecats que LA BARRETINA li perdona de bona gana.

LO CARBONER

Tan bon punt lo jorn apunta
totes les eynes ajunta
y á la pila falta gent,
que al impuls de destrallades
van cayent arrengrades
les soqueres y ramades
com empeses per lo vent.
Espitregat, cara negra,
ab lo treball sempre brega
ja que del treball es fill;
veurel al bosch fa feresa
tot complintne sa escomesa
y quan veu la pila encesa
sempre á l' arma, bon capdill.
¡Als companys, sí los estimal

may cap trago 'ls escatima,
si per cas lo ví 'ls desdiu,
si pa ó cansalada aflaca,
á un recó de la barraca
hi té replena una saca
per anar fent la viu viu.

PELA TRUMFAS.

CARTES DE FORA

Senyor Director de LA BARRETINA

Parcelana.

Sant Julià de Vilatorrada 12 Novembre 1897.

Apreciat senyor: lo dissapte dia 6 del corrent se començá en la Iglesia Parroquial, un novenari d' ànimes, quals sermons están á càrrech del P. J. Ferrer de la Companyia de Jesús, qui ab lo seu gran zel fá que tots los vespres se vegi plena completament dita Iglesia.

Ab molta alegria de nostres cors podem notificar als forasters que tenen la bondat d' honrarnos durant l' estiu y que han donat alguna limosna per la construcció de la capella det Santíssim, que está ja acabada, gracies á Deu, sols hi falta l' altar y alguna altre coseta que ajudant Deu esperém no tardará molt temps en podershi colocar.

Es probable que la inauguració tindrà lloch l' estiu vinent quan hi hagin tots los forasters reunits.

Desde les columnes d' aquest setmanari, felicito cordialment á D. Joseph y á D. Miquel Pallás, constructors de la capella, per lo inginyós talent que han demostrat en una obra tan excelent, com també dono les gracies á tots els que ab les sues limosnes han contribuít á la edificació de aquest Sagrat Temple.

Se repeteix de vosté atent S. S.

TUNET V. DE J. F.

Senyor Director de LA BARRETINA.

Barcelona.

Manresa 15 Nobre 1897.

Molt Senyor meu: Tinch lo gust de posar en coneixement de vostre y dels lectors Barretinayres que, ahir diumenge dia 14, se acabaren les funcions que per celebrar lo novenari d' animas se feyen á la Santa Basilica de la Seu y les quals se vegeren tots aquestos días passats ó siga durant los d' aquest mes, molt concorregudes.

Lo mateix també la missa de comunió que 's celebrá, en la qual combregaren mes de tres mil devots.

Lo sermó del vespre se vejé igual concorregut el qual corria á carrech del P. Aguilera S. J., com també els demés días.

Per acabar de solemnizar les festes lo Excm. Sr. Bisbe d' aquesta diócesis Dr. Morgades, doná la Benedicció Papal á tots els fidels presents.

Mani y disposi de S. S.

J. J. B

Senyor Director de la BARRETINA.

St. Hilari Sacalm 13 de Novembre de 1897.

Molt senyor meu; espero de sa bondat se dignará publicar en lo periodich que vosté ab tan acert dirigeix los següents datos y quedarà satisfet un dels seus constants lectors

Moltes son les mellors que han tingut lloch en la Vila de Sant Hilari Sacalm degudes, unes al incansable zel que posseheix lo Rnt. Sr. Rector M. Joseph Ausió, vigatá de naxement, contantse entre altres la edificació de la nova Casa-Rectoral feta de sol arrel baix lo sabi plan y munificencia del ja dit Párroco, la construcció de la nova Casa-Rectoral y Esglesia de Montsolís, avans penosa sufraganea de Sant Hilari, la decoració y esmerada pintura de la Esglesia gran de la Vila y moltes altres obres que fora llarch d' explicar.

Molt han fet també, per la població, los digníssims Ajuntaments que desde alguns anys en aquexa part han regit ab molt bon acert lo comú de nostre poble, contantse entre altres obres la reforma elegant y ben acabada de la magnífica escaleta de pujar desde la plassa major á la Esglesia, la instalació de lo fluyt elèctrich com á llum pública y particular que tan bona acceptació y felis resultat ha tingut, y la reforma també notable de molts dels carrers de la Vila.

Pero lo que més se nota en aquesta Vila es lo progrés d' alguns jovenets que, oblidantse dels principis lliberals é hipócrites al mateix temps, que alguns vilatants han professat per durant alguns anys, s' alsan com floretes novelles damunt los demés, no solsament de la Vila, sino també de pobles de molta major importancia que 'l nostre, com molt bé se pot veurer en la poesia de 'n Nasi Rovira y Coll publicada en lo número de la sempre literata y humorística BARRETINA, pertanyent al Divendres

dia 12 de Novembre d' aquest any, qual poesia fou llegida en lo Centre Católich ab motiu y ocasió de verificarshi una gran reunió de poble convocada per lo Reverent M. Joseph Ausió, y presidida per lo Excelentíssim Prelat vigatá á qui fou dedicada y de qui fou molt del agrado.

Floreix també per sa inspiració poética y relligiosa, en primer lloch, un tal Anton Busquets y Punset de qui, vosté senyor Director, de segur haurá ohit parlar y á qui tal vegada conixerá per la molta fama qu' ha guanyat ab sos ja de tothom coneguts versos, entussiastes tots per la lloança de nostres guilleras terras.

Rebin, donchs, desde les columnes d' aquexa ilustrada publicació, la mes coral enhorabona, lo Sr. Rector, Ajuntament, y los joves Rovira y Busquets, á qui en nom propi y en nom de tota la Vila saluda un dels seus mes corals amichs y de Vosté segur servidor Q. B. S. M.

UN MONTSOLINÉS.

EPIGRAMES

Lo qu' es jo tiro molt bé;
deya un cassador de Sans;
quan li respon en Morlans:
—Lo nostre burro també.

Trucan uns pobres al Bruch
dihent:—Allargueunos les mans:
Y un manco surt dihent:—Germans,
ja veyéu que jo no puch.

T' he concertat, pastoreta,
un vano de cent vint rals,
y un de mil.—¿Quín, donchs, Canals,
m' has comprat?—Un de pesseta.

—¿Aquets llibrets de fumar
tens, Ramon, tan immorals?
—Casualment los vaig comprar
ab la intenció de cremals.

Anant un borni per fora,
li treuen ab un palet
l' ull bó, y llevantse 'l barret
diu:—Bona nit y bona hora.
UN SOLDAT DE CAVALLERIA DE MARINA.

Un pagés que per primera volta, viatjava, se dirigí tot xano-xano á la estació més pròxima al seu poble y encarantse ab lo expendedor de bitllets li digué:

—Fassi el favor de donarme una *media-vuelta*.

L' expendedor, que era de brometa li preguntá:

—Per hont la vol la *media vuelta*, por la *derecha* ó por la *izquierda*?

Y 'l bon pagés respongué ab tota naturalitat:

—Per *Braselona*.

Un subjecte que aná á un poble al qual no havia estat may, al sortir de la estació digué á un transeunt:

—Fassi 'l favor: Sabria dirme ahon viu un tal Joseph Cots?

—Prou, miri... no 's pot equivocar porque viu devant de casa.

—Y hont es á casa de vosté?

—En front mateix de can Joseph Cots.

—Ara moltes gracies.

J. MISTOS DE MOLLET.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Prima inversa es vegetal,
ma segona habitació,
é instrument es la total
ab que s' escriu mal y bo.

ESPARDENYA LLARGA.

GEROGLIFICH

× ×
A A L A A
P
ER ER
A A

NOY DE TARRAGONA.

ROMBO

•
• • •
• • • • •
• • • • • • •
• • • • • • • • •
• • • • • • • • • • •
• • • • • • • • • • • • •
• • • • • • • • • • • • • • •

1.ª ratlla, Consonant; 2.ª, Astre; 3.^a, Ciutat; espanyola; 4.^a, Nom d' home; 5.^a, Desert del Africa; 6.ª, Preceptor infantil; 7.ª, Vocal.

UE APRENT

TARGETA

D. Pere Navot.

Formar ab aquestes lletres lo nom d' una provincia espanyola.

TANYEAS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 Nom d' home.
3 3 2 1 Aliment.
4 2 3 Cosa dolça.
1 2 Beguda.
5 Vocal.

SALÓN.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada: Ga-lli-na.

Jeroglífich: Cassola gran.

Rombo. T A U L A
L L I
A

Targeta: Manlleu, Vich, Torelló.

Tano gran: Torni prompte y 'n parlarem.—Un apranent de Barbé: Un logogrifo y prou.—Antón Durán: Falta la solució.—Gregori Carbassetas: Carbasseteta.—Un lloretó: No fila.—J. 4 K 3: Tampoch.—Un aprenent: L' insertaré y vagi fent.—Un cantant mut; Guardaré los rombos, lo demés no va.—Escanya veyas: De tres n' insertaré dos; ¿está content?—Paulito Giralt: La conversa... pot ser si vaja.—Un Ausonench: No fa prou.—Juanet G.: Inseriré los geroqlífichs.—Un pageset: Estiga bonet.—María M.: La paciència tot ho alcança... encara no.—Sacall: Si Deu ho vol sortirá.—Lluisa Morgades: Admesa la tarjeta.—Notari de Llordá: Lo d' avuy no 'ns fa.—P. C. F.: Tampoch.—Pere Quica: Idem.—Cropsis: Igual.—Ali Olot, Baldiret de la Vinagreta, Falet, Un sabi de Grecia: Miraré d' aprofitar quelcóm.—J. J. B., F. Montserrat, A. Sió, Un Montsolinés, TUNET, V. de J. F., Trenca Cetrills: Anirán.—Sorja: Molt be.—Un auell del Priorat; També.—Ilime' Lausap: Grats mercés.—Sab Nap: Anirá si Deu vol.—J. A. P.: Estaria be per gacetilla de cap de partit.—G. V. T.: Lo final flaqueja.—Trenca Cetrills: Está bé d' intenció pero es massa prim y manso d' execució.

Estampa, LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch, 5.